

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 519/94

af 7. marts 1994

om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82, nr. 1766/82 og nr. 3420/83

(EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Rådets forordning (EF) nr. 1921/94 af 25. juli 1994	L 198	1	30.7.1994
► <u>M2</u>	Rådets forordning (EF) nr. 538/95 af 6. marts 1995	L 55	1	11.3.1995
► <u>M3</u>	Rådets forordning (EF) nr. 839/95 af 10. april 1995	L 85	9	19.4.1995
► <u>M4</u>	Rådets forordning (EF) nr. 139/96 af 22. januar 1996	L 21	7	27.1.1996
► <u>M5</u>	Rådets forordning (EF) nr. 168/96 af 29. januar 1996	L 25	2	1.2.1996
► <u>M6</u>	Rådets forordning (EF) nr. 752/96 af 22. april 1996	L 103	1	26.4.1996
► <u>M7</u>	Rådets forordning (EF) nr. 1897/96 af 1. oktober 1996	L 250	1	2.10.1996
► <u>M8</u>	Rådets forordning (EF) nr. 847/97 af 12. maj 1997	L 122	1	14.5.1997
► <u>M9</u>	Rådets forordning (EF) nr. 1138/98 af 28. maj 1998	L 159	1	3.6.1998
► <u>M10</u>	Rådets forordning (EF) nr. 427/2003 af 3. marts 2003	L 65	1	8.3.2003

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EFT L 78 af 22.3.1994, s. 44 (519/94)

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 519/94
af 7. marts 1994

om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82, nr. 1766/82 og nr. 3420/83

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt til de regler, der er fastsat i henhold til traktatens artikel 235 for varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter, herunder især de bestemmelser, som muliggør en afvigelse fra det generelle princip om, at kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning udelukkende må ændres til de i disse regler fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Den fælles handelspolitik bør bygge på ensartede principper; ordningerne for indførsel fra visse tredjelande i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82 af 30. juni 1982 om den fælles ordning for indførsel fra statshandelslande ⁽¹⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 1766/82 af 30. juni 1982 om den fælles ordning for indførsel fra Den Kinesiske Folkerepublik ⁽²⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983 om importordningerne for de varer med oprindelse i statshandelslandene, som ikke er liberaliseret på fællesskabsplan ⁽³⁾ udgør en betydningsfuld (SIC! betydningsfuld) bestanddel af denne politik; denne politik bør dog udbygges yderligere, da de gældende ordninger stadig indeholder undtagelser og fritagelser, som giver medlemsstaterne mulighed for at anvende nationale foranstaltninger ved import af varer med oprindelse i de pågældende tredjelande;

i henhold til traktatens artikel 7 A har det indre marked siden den 1. januar 1993 bestået af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

gennemførelsen af den fælles handelspolitik for importordninger udgør et nødvendigt supplement til virkeliggørelsen af det indre marked og er den eneste foranstaltning, som kan sikre, at der i reglerne for Fællesskabets samhandel med tredjelande tages hensyn til den situation, som følger af integrationen af markederne;

for at gøre reglerne for import mere ensartede må de undtagelser, der følger af nationale handelspolitiske foranstaltninger, der stadig er i kraft, navnlig de kvantitative foranstaltninger medlemsstaterne opretholder i henhold til forordning (EØF) nr. 3420/83, bringes til ophør; dette bør ske ved, at der i videst muligt omfang og under hensyn til de særlige forhold i de pågældende tredjelandes økonomiske system fastsættes regler, der svarer til bestemmelserne i den fælles ordning for de øvrige tredjelande;

▼M5

den fælles ordning for indførsel finder også anvendelse på EKSF-varer, uden at dette dog berører eventuelle anvendelsesforanstaltninger, som måtte være fastsat i en aftale med særlig henvisning til disse varer;

⁽¹⁾ EFT nr. L 195 af 5. 7. 1982, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1013/93 (EFT nr. L 105 af 30. 4. 1993, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. L 195 af 5. 7. 1982, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1409/86 (EFT nr. L 128 af 14. 5. 1986, s. 25).

⁽³⁾ EFT nr. L 346 af 8. 12. 1983, s. 6. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 848/92 (EFT nr. L 89 af 4. 4. 1992, s. 1).

▼B

liberaliseringen af importen, dvs. afskaffelse af samtlige kvantitative restriktioner, bør derfor danne grundlaget for fællesskabsbestemmelserne;

for nogle få varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik bør der dog på baggrund af følsomheden i visse af Fællesskabets erhvervs-grene i denne forordning fastsættes kvantitative kontingenter og tilsynsforanstaltninger på fællesskabsplan; der bør ligeledes fastsættes en procedure for revision af og kontrol med disse foranstaltninger med henblik på at tilpasse dem til udviklingen;

for så vidt angår andre varer skal Kommissionen undersøge importvilkårene og -udviklingen, de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold, samt hvilke forholdsregler der eventuelt bør træffes;

det kan for disse varer vise sig nødvendigt at indføre fællesskabstilsyn med en del af denne import;

det påhviler Kommissionen og Rådet under hensyn til de bestående internationale forpligtelser at træffe afgørelse om de beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige af hensyn til Fællesskabets interesser;

det kan vise sig, at det er mere hensigtsmæssig (SIC! hensigtsmæssigt) at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til en eller flere af Fællesskabets regioner, end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet; disse foranstaltninger bør dog kun tillades, hvis der ikke foreligger alternative løsninger, og skal være rent undtagelsesvis; det skal sikres, at disse foranstaltninger bliver midlertidige og griber mindst muligt ind i det indre marked;

ved gennemførelsen af fællesskabstilsyn bør de pågældende varer kun kunne overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et importdokument, der opfylder ensartede kriterier; dette dokument skal på simpel begæring fra importørens side inden for en vis frist påtegnes af medlemsstaternes myndigheder, uden at dette dog giver importøren nogen ret til indførsel; det bør således kun anvendes, indtil der foretages ændring i importordningen;

det er i Fællesskabets interesse, at medlemsstaterne og Kommissionen i videst mulige omfang udveksler resultaterne af fællesskabstilsynet;

erfaringerne har vist, at det er nødvendigt at fastsætte mere præcise kriterier for vurderingen af eventuel skade og at indføre en undersøgelsesprocedure, uden at dette dog udelukker, at Kommissionen i hastende tilfælde selv kan træffe de fornødne foranstaltninger;

der bør med henblik herpå fastsættes mere detaljerede bestemmelser om iværksættelse af undersøgelser, om den nødvendige kontrol og efterprøvning, om høring af de berørte parter, om behandling af de modtagne oplysninger og om kriterierne for vurdering af skaden;

denne forordnings bestemmelser vedrørende undersøgelser berører hverken fællesskabsreglerne eller de nationale regler om tavshedspligt;

det er ligeledes nødvendigt at fastsætte tidsfrister for, hvornår der kan iværksættes undersøgelser, og hvornår der eventuelt kan træffes foranstaltninger, så det sikres, at afgørelser herom træffes hurtigt med henblik på at øge retssikkerheden for de berørte økonomiske beslutningstagere;

af hensyn til ensartede regler for import er det nødvendigt, at de formaliteter, som importørerne skal opfylde, forenkles og gøres identiske, uanset hvor varerne fortoldes; det er derfor hensigtsmæssigt, at eventuelle formaliteter opfyldes ved hjælp af formularer, som er i overensstemmelse med den model, der findes i bilaget til denne forordning;

de importdokumenter, der udstedes inden for rammerne af Fællesskabets tilsynsforanstaltninger, bør have gyldighed i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat de udstedes;

med den fælles ordning er det ikke længere berettiget at opretholde to forskellige fællesskabsordninger for henholdsvis statshandelslande og Den Kinesiske Folkerepublik;

▼B

den konsultation, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2616/85 af 16. september 1985 om indgåelse af aftalen om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Kinesiske Folkerepublik ⁽¹⁾, har fundet sted;

de tekstilvarer, der henhører under forordning (EØF) nr. 517/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for import af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for import ⁽²⁾, er både på fællesskabsplan og på internationalt plan underlagt en særskilt behandling; de bør derfor udelukkes fuldstændigt fra denne forordnings anvendelsesområde;

bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse med forbehold af artikel 77, 81, 244, 249 og 280 i akten om Spaniens og Portugals tiltrædelse;

under disse omstændigheder bør forordning (EØF) nr. 1765/82, 1766/82 og 3420/83 ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige principper*Artikel 1***▼M5**

1. Denne forordning gælder for indførsel af varer, som har oprindelse i de i bilag I omhandlede lande, med undtagelse af tekstilvarer omfattet af forordning (EF) nr. 517/94.

▼B

2. Indførsel i Fællesskabet af de i stk. 1 omhandlede varer er fri og således ikke undergivet kvantitative restriktioner, med forbehold af

— de foranstaltninger, der kan træffes i henhold til afsnit V.

▼M10**▼B**

4. På anmodning af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ kan bilag II ►**M10** — ◀ gøres til genstand for en konsultation i det i artikel 4 omhandlede udvalg.

Efter denne konsultation kan Kommissionen efter proceduren i artikel 16, forslå Rådet de fornødne foranstaltninger for at tilpasse bilag II ►**M10** — ◀ på de i afsnit III, samt i givet fald de i afsnit IV og V, fastsatte betingelser.

AFSNIT II

Fællesskabsprocedure for underretning og konsultation*Artikel 2*

Såfremt udviklingen i indførslerne gør det nødvendigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom. Denne underretning skal omfatte tilgængeligt bevismateriale, der fastlægges på grundlag af de kriterier, der er defineret i artikel 8. Kommissionen sender straks alle medlemsstaterne disse oplysninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 250 af 19. 9. 1985, s. 2.

⁽²⁾ Se side 1 i dette nummer af Tidende. (SIC! EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 1.)

▼B

Artikel 3

Konsultationer kan indledes på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ. De skal finde sted inden for otte arbejdsdage, efter at Kommissionen har modtaget den i artikel 2 nævnte underretning, og i alle tilfælde forud for indførelse af nogen form for fællesskabsforanstaltning om tilsyn eller beskyttelse.

Artikel 4

1. Konsultationerne finder sted i et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for hver medlemsstat og med Kommissionens repræsentant som formand.
2. Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden; denne sender hurtigst muligt medlemsstaterne alle relevante oplysninger.
3. Konsultationerne vedrører navnlig:
 - a) vilkårene for udviklingen i indførslen samt de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold vedrørende den pågældende vare, navnlig i forbindelse med undersøgelsen af bilag II
►M10 ————— ◀
 - b) spørgsmål i forbindelse med forvaltningen af handelsaftalerne mellem Fællesskabet og de i bilag I nævnte tredjelande
 - c) de foranstaltninger, der eventuelt bør træffes.
4. Konsultationerne kan om fornødent foretages skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne, som inden for en af Kommissionen fastsat frist på mellem fem og otte arbejdsdage, kan afgive deres udtalelse eller anmode om mundtlig konsultation.

AFSNIT III

Fællesskabsprocedure for undersøgelse*Artikel 5*

1. Bliver det efter konsultationer klart for Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, skal Kommissionen:
 - a) senest en måned efter at have modtaget en underretning fra en medlemsstat iværksætte en undersøgelse og offentliggøre en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; meddelelsen skal indeholde et sammendrag af de modtagne oplysninger og oplysning om, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere angives der deri en frist for de berørte parter til skriftligt at give deres mening til kende og forelægge oplysninger, hvis der skal tages hensyn hertil under undersøgelsen; der skal også angives en frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4
 - b) indlede undersøgelsen i samarbejde med medlemsstaterne.
2. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger, og såfremt den efter samråd med udvalget skønner det hensigtsmæssigt, undersøger og efterprøver den disse oplysninger hos importører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhverssammenslutninger og -organisationer.

Kommissionen bistås i denne opgave af personale fra den medlemsstat, på hvis område undersøgelserne finder sted, såfremt den pågældende medlemsstat har fremsat ønske derom.

De berørte parter, som har rettet henvendelse i overensstemmelse med stk. 1, litra a), har ligesom repræsentanter for eksportlandet adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af Fællesskabets eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for beskyttelsen af de pågældendes interesser, de ikke er fortrolige efter betydningen i artikel 7, og de

▼B

anvendes af Kommissionen i undersøgelsen. Med henblik herpå indgiver parterne en skriftlig anmodning til Kommissionen med oplysning om, hvilket materiale de ønsker.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen, på dennes anmodning og ifølge bestemmelser, som denne fastsætter, alle de oplysninger, som de råder over, vedrørende udviklingen på markedet for den vare, der omfattes af undersøgelsen.

4. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse parter skal høres, hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og hvis de påviser, at de faktisk må formodes at blive berørt af resultatet af undersøgelserne, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

5. Såfremt oplysningerne ikke gives inden for den frist, der er fastsat i denne forordning eller af Kommissionen i henhold til denne forordning, eller undersøgelsen hindres i væsentlig grad, kan der drages konklusioner på grundlag af de disponible oplysninger. Hvis Kommissionen finder, at en involveret part eller en tredjepart har indgivet falske eller vildledende oplysninger, kan den se bort fra dem og bruge de oplysninger, den råder over.

6. Såfremt Kommissionen efter den i stk. 1 nævnte konsultation finder, at der ikke foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, underretter den medlemsstaterne om sin afgørelse inden en måned efter at have modtaget medlemsstaternes oplysninger.

Artikel 6

1. Når undersøgelsen er afsluttet, forelægger Kommissionen en rapport om resultaterne heraf for udvalget.

2. Finder Kommissionen senest ni måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen, at fællesskabstilsyn eller -beskyttelse ikke er nødvendigt, afsluttes undersøgelsen, efter udvalget er blevet hørt, inden for en måned. Beslutningen om at afslutte undersøgelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de væsentligste konklusioner af undersøgelsen og en kortfattet begrundelse for beslutningen.

3. Finder Kommissionen det nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på fællesskabstilsyn eller -beskyttelse, træffer den de i afsnit IV og V omhandlede afgørelser senest ni måneder, efter at undersøgelsen er blevet iværksat. Denne frist kan undtagelsesvis forlænges med højst to måneder; i så fald offentliggør Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, hvor meget fristen er forlænget og en kortfattet begrundelse herfor.

4. Bestemmelserne i dette afsnit er ikke til hinder for, at der til enhver tid kan træffes tilsynsforanstaltninger i henhold til artikel 9 til 14 eller, såfremt en kritisk situation kræver øjeblikkelig indgriben, da enhver forsinkelse ville forvolde en vanskeligt genoprettelig skade, beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 15 til 17.

Kommissionen træffer øjeblikkelig sådanne undersøgelsesforanstaltninger, som den endnu finder nødvendige. Resultaterne af undersøgelsen danner grundlag for en eventuel revision af de trufne foranstaltninger.

Artikel 7

1. De i medfør af denne forordning modtagne oplysninger må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. a) Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, herunder disses personale, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

▼B

- b) Enhver anmodning om fortrolig behandling skal angive årsagerne til, at oplysningerne bør behandles fortroligt.

Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling er ubegrundet, og vil den, der har givet oplysningerne, ikke offentliggøre dem eller give tilladelse til, at de videregives generelt eller i form af et sammendrag, kan der ses bort fra de pågældende oplysninger.

3. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, såfremt videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem.

4. De foregående stykker er ikke til hinder for, at Fællesskabets myndigheder tager hensyn til generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i henhold til denne forordning. Disse myndigheder tager imidlertid hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 8

1. Undersøgelsen af importvilkårene og -udviklingen samt af den deraf følgende alvorlige skade eller fare for alvorlig skade for fællesskabsproducenterne omfatter bl.a. følgende faktorer:

- a) omfanget af indførslen, navnlig hvis denne er steget betydeligt enten i absolutte tal eller i forhold til produktionen eller forbruget i Fællesskabet
- b) priserne på indførslen, navnlig hvis der tilbydes en betydelig lavere pris i forhold til prisen for en tilsvarende vare i Fællesskabet
- c) følgevirkningerne heraf for Fællesskabets producenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer vurderet på baggrund af tendenserne i visse økonomiske faktorer såsom:
 - produktion
 - kapacitetsudnyttelse
 - lagre
 - salg
 - markedsandel
 - priser (dvs. udøvelse af pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted)
 - fortjeneste
 - forrentning af investeret kapital
 - likviditet
 - beskæftigelse.

2. I forbindelse med undersøgelsen tager Kommissionen hensyn til det særlige økonomiske system i de lande, der er nævnt i bilag I.

3. Hvis der påberåbes fare for alvorlig skade, skal Kommissionen endvidere undersøge, om det er sandsynligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer som:

- a) stigningstakten i udførslen til Fællesskabet
- b) oprindelses- eller eksportlandets allerede bestående eksportkapacitet eller en sådan kapacitet, der vil kunne udnyttes inden for en overskuelig fremtid, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende udførsel vil gå til Fællesskabet.

AFSNIT IV

Tilsynsforanstaltninger*Artikel 9*

1. Såfremt det af hensyn til Fællesskabets interesser er nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ træffe afgørelse om

▼B

- a) at underkaste visse indførsler et efterfølgende fællesskabstilsyn efter de regler, Kommissionen fastsætter
 - b) for at kontrollere udviklingen at underkaste visse indførsler et forudgående fællesskabstilsyn efter artikel 10.
2. Tilsynsforanstaltningernes gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet fastsættes, udløber den ved slutningen af andet halvår efter det halvår, i løbet af hvilket foranstaltningerne blev truffet.

*Artikel 10***▼M4**

1. Varer, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, må kun bringes i fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den af medlemsstaterne udpegede kompetente myndighed for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter, at den kompetente nationale myndighed har modtaget en ansøgning fra en fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises.

2. Tilsynsdokumentet udfærdiges på en formular, der svarer til modellen i bilag IV.

Medmindre andet fastsættes i afgørelsen om indførelse af tilsyn, skal importørens ansøgning om tilsynsdokument kun indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer og eventuelt identifikationsnummer hos de kompetente nationale myndigheder) og ansøgerens momsregistreringsnummer, hvis vedkommende er momspligtig
- b) i givet fald klarerens eller ansøgerens eventuelle repræsentants navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer)
- c) varebeskrivelse med angivelse af:
 - varernes handelsbetegnelse
 - deres kode i den kombinerede nomenklatur
 - deres oprindelsesland og afsendelsesland
- d) de angivne mængder, udtrykt i kg og efter omstændighederne i enhver anden relevant supplerende enhed (par, stk. osv.)
- e) varernes cif-værdi i ecu ved Fællesskabets grænse
- f) følgende erklæring, dateret og underskrevet af ansøgeren, idet ansøgerens navn også skal være anført med store bogstaver (versalskrift): »Undertegnede bekræfter herved, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro, og at jeg er etableret i Fællesskabet.«

▼B

3. Importdokumentet er gyldigt i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat det er udstedt.

4. Hvis enhedsprisen ved den pågældende forretning er mindre end 5 % højere end den i importdokumentet angivne pris, eller de til indførsel frembudte varers værdi eller mængde overstiger den i importdokumentet angivne værdi eller mængde med mindre end 5 % i alt, er dette dog ikke til hinder for, at en vare overgår til fri omsætning. Kommissionen kan efter at have gjort sig bekendt med de i udvalget fremkomne synspunkter og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med de pågældende forretninger fastsætte en anden procentsats, som dog normalt ikke må overstige 10 %.

5. Importdokumentet kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger. Det kan under ingen omstændigheder anvendes efter udløbet af den periode, der er fastlagt samtidig med indførelsen af tilsynet, efter samme procedure og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med disse forretninger.

▼B

6. Såfremt den i henhold til artikel 9 truffede afgørelse indeholder bestemmelse herom, skal oprindelsesstatus for varer under fællesskabstilsyn dokumenteres med et oprindelsescertifikat. Bestemmelserne i dette stykke berører ikke andre bestemmelser vedrørende forelæggelse af et sådant certifikat.

7. Såfremt en vare, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, er genstand for en regional beskyttelsesforanstaltning i en medlemsstat, kan den importtilladelse, der gives af denne medlemsstat, træde i stedet for importdokumentet.

▼M4

8. Både formularerne til tilsynsdokumenterne og uddrag deraf udfærdiges i to eksemplarer, hvoraf det ene, som benævnes »original til modtageren« og har nummer 1, udleveres til ansøgeren, og det andet, som benævnes »eksemplar til den kompetente myndighed« og har nummer 2, opbevares af den myndighed, som har udstedt dokumentet. Til administrativt brug kan den kompetente myndighed tilføje yderligere eksemplarer til formular nr. 2.

9. Formularerne trykkes på hvidt, træfrit og skrivefast papir, med en vægt på mellem 55 og 65 gram pr. mm (SIC! kvm). Formatet er 210 mm × 297 mm; linjeafstanden er 4,24 mm (en sjettedel tomme); opstillingen af formularen overholdes nøje. Eksemplar nr. 1, som er det egentlige tilsynsdokument, er desuden på begge sider forsynet med et guiljotetryk i gult, som vil afsløre enhver mekanisk eller kemisk forfalskning.

10. Medlemsstaterne varetager trykningen af formularerne. Disse kan også trykkes af trykkerier, som er godkendt af den medlemsstat, hvori de befinder sig. I sidstnævnte tilfælde henvises der til godkendelsen på hver formular. Hver formular forsynes med trykkeriets navn og adresse eller med et symbol, der gør det muligt at identificere det.

▼B*Artikel 11*

Såfremt det af hensyn til Fællesskabets interesser er nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ, hvis der er risiko for, at den i artikel 15, stk. 1, omhandlede situation opstår:

- begrænse anvendelsesperioden for det importdokument, der eventuelt kræves
- lade udstedelsen af dette dokument være underlagt visse betingelser og undtagelsesvis kravet om indføjeelse af en tilbagekaldelsesklausul eller den i artikel 3 omhandlede procedure for forudgående underretning og konsultation, der gennemføres med den hyppighed og i det tidsrum, som Kommissionen fastsætter.

Artikel 12

Er indførsel af en vare ikke underlagt forudgående fællesskabstilsyn senest otte arbejdsdage efter konsultationernes afslutning, kan Kommissionen efter artikel 17 indføre et tilsyn, der er begrænset til indførsel til en eller flere af Fællesskabets regioner.

*Artikel 13***▼M4**

1. Varer, der er underlagt regionalt tilsyn, må kun bringes i fri omsætning i den pågældende region mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den kompetente myndighed, som de(n) pågældende medlemsstat(er) har udpeget, for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter, at den kompetente nationale myndighed har modtaget en ansøgning fra en fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises. Tilsynsdokumenterne kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger.

▼M4

2. Artikel 10, stk. 2, finder anvendelse.

▼B

Artikel 14

1. Såfremt der er indført fællesskabstilsyn eller regionalt tilsyn underretter medlemsstaterne inden for de første ti dage af hver måned Kommissionen om følgende:

- a) ved forudgående tilsyn: de mængder og de på grundlag af cifpriserne beregnede beløb, for hvilke der i den foregående periode er udstedt eller påtegnet importdokumenter
- b) i alle tilfælde: de indførsler, som har fundet sted i perioden forud for den under litra a) nævnte periode.

Oplysningerne fra medlemsstaterne opdeles på varer og lande.

Der kan træffes andre bestemmelser samtidig med indførelsen af tilsyn og efter samme procedure.

2. Hvis varenes beskaffenhed eller særlige omstændigheder gør det nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre hyppigheden for afgivelse af oplysninger.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

AFSNIT V

Beskyttelsesforanstaltninger*Artikel 15*

1. Såfremt en vare indføres i Fællesskabet i så stærkt øgede mængder eller på sådanne vilkår, at det forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer, kan Kommissionen, for at beskytte Fællesskabets interesser, på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre importbestemmelserne for den pågældende vare således, at den kun kan overgå til fri omsætning mod forelæggelse af en importtilladelse, der udstedes efter retningslinjer og inden for rammer, som Kommissionen fastlægger.

2. Rådet og medlemsstaterne underrettes øjeblikkelig om de trufne foranstaltninger, som straks finder anvendelse.

3. a) De i denne artikel nævnte foranstaltninger finder anvendelse på alle varer, der overgår til fri omsætning efter foranstaltningernes ikrafttræden. De kan efter artikel 17 begrænses til en eller flere af Fællesskabets regioner.

b) Disse foranstaltninger er dog ikke til hinder for, at varer, der er undervejs til Fællesskabet, overgår til fri omsætning, hvis det ikke er muligt at ændre deres bestemmelsessted, og at varer, som i henhold til artikel 10 og 13 kun kan overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et importdokument, faktisk ledsages af et sådant dokument.

4. Såfremt Kommissionens indgriben sker på anmodning af en medlemsstat, skal Kommissionen tage stilling senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

5. Enhver afgørelse, Kommissionen træffer i henhold til denne artikel, meddeles Rådet og medlemsstaterne. Enhver medlemsstat kan inden en måned efter datoen for meddelelsen indbringe afgørelsen for Rådet.

6. Indbringer en medlemsstat den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet, kan Rådet med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse.

Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet indbragt for det, har truffet en afgørelse, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

▼B

Artikel 16

1. Rådet kan, især i den i artikel 15, stk. 1, omhandlede situation, træffe passende foranstaltninger. Disse vedtages med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.
2. I så fald finder artikel 15, stk. 3, anvendelse.

Artikel 17

Hvis det især på grundlag af de i artikel 8 i denne forordning omhandlede faktorer konstateres, at betingelserne for at træffe de i afsnit IV og artikel 15 fastsatte foranstaltninger er til stede i en eller flere regioner i Fællesskabet, kan Kommissionen efter at have undersøgt alternative løsninger undtagelsesvis tillade tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til denne region eller disse regioner, hvis den finder, at foranstaltninger på dette niveau er mere velegnede end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet.

Foranstaltningerne skal være midlertidige og forstyrre det indre marked mindst muligt.

De træffes efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 9 og 15.

Artikel 18

1. I det tidsrum, i hvilket der anvendes tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med afsnit IV og V, finder der konsultationer sted i det i artikel 4 omhandlede udvalg på anmodning af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ for at

- a) gennemgå virkningerne af de pågældende foranstaltninger
- b) undersøge, om det fortsat er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne.

2. Såfremt Kommissionen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer finder, at de i afsnit IV og V omhandlede tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger bør ophæves eller ændres, følger den nedenstående procedure:

- a) hvis Rådet ikke har truffet nogen afgørelse om en foranstaltning, som Kommissionen har truffet, skal denne straks ændre eller ophæve foranstaltningen og umiddelbart efter aflægge rapport til Rådet
- b) i alle andre tilfælde skal Kommissionen foreslå Rådet, at de af Rådet foreslåede foranstaltninger ophæves eller ændres. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Vedrører denne afgørelse regionale tilsynsforanstaltninger, anvendes den fra den sjette dag efter datoen for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser*Artikel 19*

1. Denne forordning er ikke til hinder for overholdelsen af forpligtelser, som følger af særlige regler, der er fastsat i aftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande.
2. a) Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller anvender:
 - i) forbud, kvantitative restriktioner eller tilsynsforanstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, bevarelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret

▼B

- ii) særlige valutabestemmelser
 - iii) regler indført i medfør af internationale aftaler i overensstemmelse med traktaten.
- b) Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltninger eller formaliteter, der skal indføres eller ændres i henhold til dette stykke. I yderst hastende tilfælde underrettes Kommissionen om de pågældende nationale foranstaltninger eller formaliteter straks efter deres vedtagelse.

Artikel 20

1. Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse af de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, fællesskabsbestemmelser eller deraf afledte nationale administrative bestemmelser eller de særlige ordninger, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 235 for varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter; den finder anvendelse i tilslutning hertil.

2. Artikel 9 til 14 og artikel 18 finder dog ikke anvendelse på varer, som er omfattet af de i stk. 1 nævnte ordninger, og for hvilke fællesskabsordningen vedrørende samhandelen med tredjelande kræver forelæggelse af en importlicens eller et andet importdokument.

Artikel 15, 17 og 18 finder ikke anvendelse på varer, for hvilke der i fællesskabsordningen vedrørende samhandelen med tredjelande er fastsat bestemmelser om anvendelse af kvantitative importrestriktioner.

Artikel 21

Indtil den 31. december 1995 kan Spanien og Portugal opretholde kvantitative restriktioner for landbrugsprodukter efter artikel 77, 81, 244, 249 og 280 i tiltrædelsesakten.

Artikel 22

For 1994 nedsættes niveauet for de kontingenter, der er omtalt i artikel 1, stk. 2, i forhold til anvendelsesperioden som anført i bilag II.

Følgende varer er ikke omfattet af disse kontingenter og kan bringes i fri omsætning i Fællesskabet:

- Varer, der på datoen for denne forordnings offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* allerede er undervejs til Fællesskabet, når disse varers bestemmelsessted ikke kan ændres
- varer, for hvilke de kompetente nationale myndigheder har udstedt en importlicens i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit IV i forordning (EØF) nr. 3420/83, og som faktisk ledsages af sådanne licenser.

Bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 520/94 af 7. marts 1994 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning af kvantitative kontingenter⁽¹⁾ finder anvendelse på de i bilag II omtalte kontingenter.

Artikel 23

Forordning (EØF) nr. 1765/82, 1766/82 og 3420/83 ophæves. Henvvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvvisninger til nærværende forordning.

Artikel 24

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 15. marts 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 1.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼ B*BILAG I***Liste over tredjelande****▼ M10** _____**▼ B**

Armenien
Aserbajdsjan

▼ M10 _____**▼ M3** _____**▼ M10** _____**▼ B**

Hviderusland
Kasakhstan

▼ M10 _____**▼ M3** _____**▼ M10** _____**▼ B**

Nordkorea
Rusland
Tadsjikistan
Turkmenistan
Ukraine
Usbekistan
Vietnam

▼ **M10**▼ **M4***BILAG IV***DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB****TILSYNSDOKUMENT**

Original til modtageren	1	1. Modtager (navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer)		2. Udstedelsesnummer	
				3. Sted og dato for indførsel	
				4. Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)	
		5. Klarerer/repræsentant (hvis relevant) (navn, fuldstændig adresse)		6. Oprindelsesland (og geonomenklaturnummer)	
				7. Afsendelsesland (og geonomenklaturnummer)	
	1			8. Sidste gyldighedsdato	
		9. Varebeskrivelse		10. Varekode (KN) og kategori	
				11. Mængde udtrykt i kg (nettovægt) eller i supplerende enheder	
				12. Cif-værdien i ecu ved EF's grænse	
13. Supplerende bemærkninger					
14. Den kompetente myndigheds påtegning Dato: Underskrift: Stempel					

▼M4

15. AFSKRIVNINGER Den disponible mængde anføres i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2			
16. Nettomængde (nettomasse eller anden måleenhed med angivelse af enhed)		19. Tolddokument (art og nr.) eller »Partiallicens nr.« og afskrivningsdato	20. Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift
17. I tal	18. Den afskrevne mængde i bogstaver		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Eventuelt forlængelsesblad fastgøres her.

▼ M4

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

TILSYNSDOKUMENT

Eksemplar til den kompetente myndighed	2	1. Modtager (navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer)	2. Udstedelsesnummer
			3. Sted og dato for indførsel
			4. Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)
			5. Klarerør/repræsentant (hvis relevant) (navn, fuldstændig adresse)
			6. Oprindelsesland (og geonomenklaturnummer)
			7. Afsendelsesland (og geonomenklaturnummer)
			8. Sidste gyldighedsdato
		9. Varebeskrivelse	10. Varekode (KN) og kategori
			11. Mængde udtrykt i kg (nettovægt) eller i supplerende enheder
			12. CIF-værdien i ecu ved EF's grænse
		13. Supplerende bemærkninger	
		14. Den kompetente myndigheds påtegning Dato: Underskrift: Stempel	

▼M4

15. AFSKRIVNINGER Den disponible mængde anføres i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2			
16. Nettomængde (nettomasse eller anden måleenhed med angivelse af enhed)		19. Tolddokument (art og nr.) eller »Partiallicens nr.« og afskrivningsdato	20. Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift
17. I tal	18. Den afskrevne mængde i bogstaver		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Eventuelt forlængelsesblad fastgøres her.»